

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.085/2025/6/I.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes képviselője: dr. Böcs Annamária ügyvéd

(cím7.)

Az alperes: Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője: Szilvágyi Ügyvédi Iroda

(cím8;

ügyintéző: dr. Szilvágyi Attila ügyvéd)

A per tárgya: bánatpénz, kötbér megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

15.G.40.035/2024/44.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 46. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000,- (háromszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 1.246.291,- (egymillió-kettőszáznegyvenhatezer-kettőszázkilencvenegy) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illeték bevételi számlájára. Az ítéltábla tájékoztatja az alperest, hogy az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett alperes adószámát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes mint franchise rendszergazda, valamint a társaság1 mint franchise partner között franchise szerződés jött létre abból a célból, a franchise partner az központ1ban saláta éttermet üzemeltessen. A társaság1 jogelődje, a társaság2, valamint az központ1 tulajdonosa között 2018. július 9-én jött létre az üzlethelyiségre bérleti szerződés, mely szerint a bérlő feladata volt a salátabár beüzemeléséhez szükséges munkálatokat saját költségén elvégezni, az üzemeltetéssel kapcsolatos hatósági engedélyeket, hozzájárulásokat beszerezni. Utóbb a franchise szerződés felei, valamint az újonnan alakult alperesi társaság abban állapodtak meg, hogy a társaság1 átadja a franchise szerződésből eredő jogokat és kötelezettségeket az alperesnek, továbbá biztosítják részére ugyanezen üzlethelyiségben az üzemeltetés lehetőségét.

[2] Ezen előzményeket követően a felperes mint franchise rendszergazda, valamint az alperes mint franchise partner között 2019. október 21-én jött létre öt éves időtartamra a fenti településli üzlethelyiségre vonatkozó franchise szerződés azzal, hogy ezen időtartam elvileg elegendő a franchise szerződéshez kötődő beruházások, tőkebefektetések megtérülésére.

[3] A szerződés által az alperes jogosulttá vált a franchise rendszer működtetésére, a Felperes1 know-how arcuat és jelleg hasznosítására, önálló vállalkozásban saját hasznára és kockázatára. A felperes vállalta, hogy a rendszer működésére az alperest betanítja, a szükséges szakmai ismeretekre kiképzzi, melynek része a rendszerre vonatkozó kereskedelmi ismeretek, a termékek főbb jellemzői, marketing- és reklámismeretek, arcuat, vevőismeret és kiszolgálás. A felperes vállalta továbbá az alperes által alkalmazandó munkatársak szakmai betanítását, képzését, használt és forgalmazott alapanyagok és élelmiszerek áruismeretét és használatát. Az alperes vállalta, hogy a gazdasági tevékenységet a kijelölt üzlethelyiségben végzi. Amennyiben az üzlethelyiséget bérlő, úgy kötelezettséget vállalt a bérleti szerződésnek a franchise szerződéssel történő kompatibilissé tételére, melyre vonatkozóan bérbeadói igazolást kellett beszereznie. Az üzlethelyiség kulcsrakész kialakítása az alperes feladata volt,

annak költségeit neki kellett viselnie. A felperes vállalta, hogy az induló árukészlet biztosításához az előírt árukészlet beszerzésében alperest támogatja, továbbá biztosítja és megvalósítja azokat a jogi és kereskedelmi hátteret, ami az üzemeltetéshez szükséges a Franchise Szabályzatban foglaltak szerint. A szerződés az induló árukészlet megvásárlásán túl alperes kötelezettségeként jelölte meg, hogy a szerződés előírása szerinti konyhai eszközöket beszerzi saját költségén.

[4] A szerződés 4.§-ban az alperes kötelezettséget vállalt a belépődíjból, forgalmi jutalékból, és brand-fejlesztési díjból összetevődő – vissza nem követelhető - franchise díj megfizetésére. Az egyszeri díjként megfizetendő 5.000.000 Ft+ áfa összegű belépődíj ellenében a felperes biztosította egy jól működő franchise rendszer tagságát, az elismert goodwill használatát, a védjegy használatának a jogát, a rendszer alapját képező know-how használatát, továbbá az üzlet műszaki terveinek ellenértékét, a Felperesl Franchise Szabályzat és Arculati Szabályzat ellenértékét, építési tanácsokat, kereskedelmi segítségnyújtást, gazdasági és jogi háttér biztosítását a rendszer működése számára, tanácsadást. Az alperesnek ezen szolgáltatások ellenében, a franchise rendszerben való működés ellenértékeként a tárgyhónapot megelőző adózás nélküli nettó árbevétel 4%-a + áfa mértékű havi forgalmi jutalékot, továbbá – átalánydíjként, a felperes országos és területi szinten végzett koordinációs és irányító tevékenységének a finanszírozása céljából - a tárgyhónapot megelőző adózás nélküli nettó árbevételének 1%-a + áfa mértékű brand-fejlesztési díjat kellett fizetnie (a szerződés 4.1-4.3 pontja).

[5] A szerződés felmondására csak írásban, valamelyik fél súlyos szerződésszegése miatt kerülhetett sor. A határozott idő alatt a szerződést szerződésszegésen kívüli okból kizárólag 15.000.000,- Ft összegű bánatpénz megfizetése mellett lehetett felmondani (15.1. pont). Az alperes abban az esetben volt jogosult a szerződés felmondására, ha a felperes a rendszer átadására és betanítására vonatkozó kötelezettségét elmulasztja, továbbképzésnek írásbeli felszólítás ellenére nem tesz eleget, a rendszer működésével kapcsolatosan vállalt kötelezettségeit nem teljesíti, védjeggyel, know-how-val, kereskedelmi névvel súlyosan visszaél, harmadik személynek olyan joga van a rendszeren, ami alperest akadályozza a működésben, felperessel szemben felszámolási eljárás kerül elrendelésre, ha a szerződés területi hatályra vonatkozó rendelkezéseit megsérti (15.2. pont)

[6] A felek a szerződés 14.1. pontjában kikötötték, hogy az alperes mulasztásonként 50.000,- Ft összegű kötbér fizetésére köteles, amennyiben a szerződésből származó bármely kötelezettségét késedelmesen vagy nem szerződésszerűen teljesíti.

[7] A felek abban is megállapodtak, hogy a szerződés bármely okból történő megszűnése esetén az alperes köteles a Felperesl Franchise Szabályzatot és Arculati Szabályzatot, valamint egyéb dokumentumokat a felperes részére visszaszolgáltatni, másolati példányt sem tarthat meg (16.1.a pont). Ezen túl a felek kötelesek egymással elszámolni, melynek során az alperes a kifizetett franchise és egyéb díjakat díjakat nem követelheti vissza (16.2.b pont)

[8] A peres felek, valamint a társaság1 a létrejött franchise szerződésre tekintettel ugyanazon a napon, azzal azonos időtartamra üzemeltetési szerződést kötöttek, melynek I.1.1. pontjában rögzítették, hogy a társaság1 már jogosulttá vált a franchise szerződés tárgyát

képező központban lévő üzlethelyiség használatára bérleti jogviszony alapján. Rögzítették, hogy a franchise szerződés megszűnése időpontjában az üzemeltetési szerződés is hatályát veszti(III.1.pont) Abban is megállapodtak, hogy az üzemeltetési szerződés bármely okból történő megszűnése esetén az alperes a bérleményt 30 napon belül rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban, leltár szerint átadás-átvételi jegyzőkönyvvel rögzítve a társaság1 részére átadja (VII.3.pont).

[9] A felperes, valamint a társaság1 szavatolták, hogy a bérleti szerződés rendelkezései a franchise rendszer szerinti előírásoknak mindenben megfelelnek. A szerződés I.1.5. pontjában a társaság1 vállalta, hogy a bérleményt a franchise rendszer előírásai szerint étterem céljára legkésőbb 2019. október 31-ig kialakítja, a szükséges berendezésekkel és felszerelésekkel feltölti annak érdekében, hogy az alperes, mint új franchise partner a franchise rendszer keretében működő éttermet üzemeltetni tudja. A felperes és a társaság1 vállalta, hogy a bérbeadó felé eljár az üzlet átadása érdekében, bérbeadó jóváhagyása esetén a döntésről az alperest egy napon belül igazolható módon tájékoztatják és a társaság1 a bérleti jogviszonyból eredő valamennyi jogot és kötelezettséget átadja az alperesnek (II/2. pont). Az alperes vállalta, hogy az étterem kialakításával és berendezésével kapcsolatos kivitelezési kötelezettségeket, a leltár szerinti ingóságokon túl a társaság1 részére megtéríti, a beruházás ezzel az alperes tulajdonába kerül. A felek megállapodtak, hogy amennyiben a franchise szerződés vagy az üzemeltetési szerződés a felperes vagy a társaság1 érdekkörében felmerült okból megszűnik, akkor ők a beruházások könyv szerinti értékét az alperesnek egyetemlegesen megtérítik (II/3.pont) Az alperes vállalta, hogy a bérleti jogviszony átruházásának időpontjáig a bérbeadó által a társaság1 felé kiszámlázott bérleti díjat, továbbá a franchise szerződés megszűnéséig, de legfeljebb 2026. december 31-ig a konyhai eszközök beszerzéséhez kapcsolódó 12.540.000,- Ft összegű kiadást megfizeti (II/4.c pont)

[10] A felek között szintén 2019. október 21-én egy külön megállapodás is létrejött, amelyben az üzemeltetési szerződésben az alperes által vállalt 12.540.000,- Ft fizetési kötelezettség részleteit rögzítették.

[11] A felperes az alperesi kereskedelmi tevékenység nyilvántartásba vételéhez szükséges bejelentést 2019. október 21-én a településli jegyzőhöz benyújtotta, azonban az engedély megszerzéséhez szükséges volt az ingatlan tulajdonosától, az társaság3-tól (továbbiakban: társaság3), egy nyilatkozat kiadása vagy a bérleti szerződés módosítása annak igazolására, hogy az alperes jogszerűen használja az üzlethelyiséget. Az alperes a hatóság ezen felhívásainak nem tudott eleget tenni. A társaság1 és a bérbeadó társaság3 közötti tárgyalások a bérleti szerződés módosításával kapcsolatosan elhúzódtak. A társaság1 által végzett kivitelezési munkák késedelme miatt a 2019. október 31-i vállalt határidőhöz képest az alperes végül 2019. november 8-án tudta megnyitni az éttermet, mely időpontig a NÉBIH engedélyét élelmiszerek forgalmazására beszerezte.

[12] A felek között 2019. november végéig az üzlet üzemeltetésével, hatékonyabb működtetésével kapcsolatos szakmai, üzletviteli egyeztetések folytak, majd az alperes törvényes képviselője a felperesnek címzett 2019. november 25-i levelében jelezte, hogy a további működtetéssel összefüggésben gondjai vannak: egyrészt magánéleti, másrészt pénzügyi, gazdasági problémái miatt elbizonytalanodott abban, tudja-e folytatni az étterem üzemeltetését. Arra hivatkozott, hogy a családjával nagyon rövid időt tud eltölteni üzleti elfoglaltságai miatt, ezen túl egy fitnessz céget is működtet, amit nem hanyagolhat el az

étterem üzemeltetése miatt. Kitért arra is, hogy nem várt költségei merültek fel az üzlet megnyitásával kapcsolatosan, a beruházásra a pénzügyi tartalékai elfogytak, a bevételekből ezeket nem fogja tudni pótolni. Nem várt kiadásai merültek fel, amelyekkel az előzetes üzleti tervben nem tudott kalkulálni, ezek a kalkulált 15 milliós beruházási összeg feletti kiadásokat jelentik. Komoly problémát jelent, hogy ezen kiadásokkal szemben a bevételek csak harmadát, negyedét jelentik annak, ami a rentábilis működéshez szükséges lenne, 1-2 hónap alatt ezt megemelni nem fogja tudni, a működést nem fogja tudni finanszírozni, miközben ahhoz, hogy az üzletet fel tudja pörgetni, további reklámok, hirdetések lesznek szükségesek, amelyek ugyanakkor további kiadásokat jelentenek. Problémát jelent továbbá az név1 felé fizetendő bérleti díj összege és az is, hogy azóta sem sikerült a működési engedélyt beszerezni. Közölte: „erős az elhatározásom abba az irányba, hogy kezdjünk el egyeztetni a franchise jog visszaadása kapcsán”.

[13] A levél nyomán a felek és a társaság1 képviselője 2019. december elején személyes megbeszélést tartottak a működés további lehetőségeiről, három variációt felvázolva. Az első szerint az alperes befektetőt keres, akivel vagy együtt fogja működtetni a boltot, vagy az kivásárolja az alperest az üzletből. A másik elképzelés az volt, hogy a felperes vagy a társaság1 fog befektetőt keresni az alperes számára és majd ők állapodnak meg a további közös együttműködés feltételeiről. A harmadik eshetőség az volt, hogy alperestől az üzemeltetési feladatot, a bolt működtetését a társaság1 átveszi, az alperes pedig egyfajta befektetői partnerként benne marad az üzletben. Ebben az esetben alperes és a befektetője, mint beruházó, aki a tárgyi eszközöket biztosítja a működéshez, marad az üzletben, míg a működtetéssel, üzemeltetéssel, az operatív feladatok intézésével kapcsolatos munkákat a társaság1, mint üzemeltető veszi át. A felek abban állapodtak meg, bármelyik variáció valósul meg, a későbbiekben ennek a részleteit megállapodásban ki kell munkálni.

[14] Az alperes a 2019. december 5-i levelében jelezte a felperesnek és a társaság1 Kft-nek, hogy megvan a befektetője, aki beszáll mellé az üzletbe, felperes és a társaság1 részéről pedig üzemeltetési segítségnyújtás valósulna meg. Az alperes ebben a levélben, majd a december 13-i levelében is jelezte, ahhoz, hogy a befektető belépjen az üzletbe, szükség van a működési engedélyre, haladéktalanul szerezzék be az ingatlan tulajdonosának hozzájárulását.

[15] A társaság1 az alperes fenti tájékoztatása alapján, mint új üzemeltető 2019. december 9-én az élelmiszerforgalmazás iránti kérelmet nyújtott be a NÉBIH-hez, aki december 11-én az engedélyt neki megadta, egyidejűleg az alperes részére korábban kiadott engedélyt visszavonta.

[16] A társaság1 az társaság3 részéről megküldött bérleti szerződés módosítást ugyan 2019. november 25-én aláírta, azonban adminisztrációs hiba miatt azt a bérbeadónak aláírás céljából hetekig nem küldte vissza, így az ingatlan tulajdonos csak 2019. december 18-án írta alá a szerződés módosítását, ami szükséges volt alperesnek a működési engedélye beszerzéséhez.

[17] Az alperes a felperesnek 2019. december 19-én írott levelében jelezte, a bérleti szerződés korábbi módosításának hiányában, miután az csak az előző napon történt meg, a befektetője a befektetési szándékától elállt, így az ő segítségével nem fogja tudni tovább

működtetni az üzletet. Megismételte, hogy az előzetesen kapott üzleti tervhez képest a költségei nem várt mértékben megemelkedtek, így már nem maradt forrása az üzlet működtetésére, december végéig tudja a negatív eredményt finanszírozni. E helyzet kialakulásában a felperesnek a nem kidolgozott és nem kielégítő tájékoztatás miatt jelentős felelőssége van, ilyen körülmények között nem volt előre tervezhető a beruházás költségoldala. Valamennyi plusz költséggel ugyan számolt, de nem akkorával, mint ami az üzleti tervhez képest megvalósult. Az alperes közölte, a társaság működése ellehetetlenült, 2020. január 2-án nem fogja tudni kinyitni az üzletet. Kérte, hogy az üzlet üzemeltetését vegyék át, aminek feltétele, hogy az ő tulajdonába került ingóságokat, beruházásokat a felek elszámolják és megegyezzenek a kártalanítás feltételeiről. Jelezte, továbbra is próbál befektetőt keresni, illetőleg felajánlja a társaság átadását, ami a legelőnyösebb és leggyorsabb elszámolási mód lenne. Az alperes másnapi levelében egy összeállított táblázatot küldött a felperesnek és a társaságnak Kft-nek, amiben 22.670.393,- Ft megtérítését kérte.

[18] A társaságnak a 2019. december 23-i levelében tudomásul vette, hogy az alperes az üzemeltetést megszünteti, a szerződést felmondja, a jelzett 2020. január 2-i időponttól megpróbál gondoskodni az üzlet további üzemeltetéséről. Figyelemmel a váratlan bejelentésre, továbbá a karácsonyi és szilveszteri ünnepekre, az operatív üzemeltetési feladatok megszervezése komoly nehézséget jelent, ezért időt kért a felek közötti elszámolásról való egyeztetésre.

[19] Az alperes a 2019. december 24-i levelében jelezte, hogy korábban nem arról írt, hogy nem kívánja folytatni a működtetést, illetőleg nem mondta fel a szerződést, ugyanakkor az üzemeltetést csak az elszámolás tényleges megtörténte vagy erre vonatkozó megállapodás után adja át. A társaságnak a december 25-i levelében közölte, az alperes december 19-i levele a szerződés felmondására irányult, ezt ő így értelmezte, továbbá kérte a már esedékessé vált számlatartozások kifizetését. Jelezte egyidejűleg, hogy mindezek mellett hajlandó az alperessel – a felperest bevonásával – a pénzügyi elszámolásra. Az alperes december 31-i levelében megismételte, az üzemeltetés átadásának feltétele a felek közötti elszámolás létrejötte, addig az üzletet üzemelteti, amire a társaságnak aznap írt levelében az értetlenségét fejezte ki, miután a működésének ellehetetlenülésére maga alperes hivatkozott, és engedélye sincsen az üzemeltetésre.

[20] Az alperes a Váci Járásbíróság előtt keresetet nyújtott be a felperes és a társaságnak ellen az üzemeltetési szerződésből és a külön megállapodásból eredő 14.831.549,- Ft egyetemlegesen fennálló, és a társaságnak Kft-t önállóan terhelő 8.306.126,- Ft tartozás megfizetése iránt. Ez utóbbi tétel tartalmazza az alperes által megfizetett bruttó 6.350.000,- Ft franchise belépési díj visszatérítését kártérítés jogcímén. A per jelenleg is folyamatban van.

[21] A felperes módosított keresetében 15.000.000,- Ft bánatpénz, 50.000,- Ft kötbér, 422.744,- Ft forgalmi jutalék, 105.889,- Ft brand jutalék, összesen 15.578.633,- Ft, az ezen összegek után 2019. december 20-tól számított törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint perköltség -ezen belül 15.448,- Ft költségátalány – megfizetésére, valamint a Franchise Szabályzat és Arculati Szabályzat eredeti, illetve másolati példányban történő visszaszolgáltatására kérte az alperest kötelezni.

[22] Arra hivatkozott, hogy a szerződéskötést megelőző tárgyalások alapján az alperes tisztában volt azzal, hogy a franchise szerződés, az üzemeltetési szerződés és a megállapodás aláírásával milyen üzletbe vág bele, az milyen előkészítő munkákkal és költségekkel jár továbbá milyen kockázatokat hordoz magában. Az alperes tisztában volt a kivitelezés ütemével is, a kiállított számlákat befogadta és megfizette, az azok szerinti teljesítést nem vitatta. A felek között a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:376. § szerinti franchise szerződés jött létre. Az alperes 2019. november 16-i és 18-i leveleiben még úgy nyilatkozott, a vállalkozást folytatni szeretné, s csak a november 25-i e-mailjében kezdeményezte - váratlanul - a franchise visszaadását. A szerződés felmondása előtt az alperes nem szólította fel a felperest, felperesi szerződésszegő magatartásra nem utalt. A 2019. december 19-i felmondást a felperes tudomásul vette, 2020. január 3-án a társaság1 átvette a bolt üzemeltetését az alperestől. A felperes viselte a 2019. november havi marketing és beszerzési költségeket, amivel a felek még nem számoltak el. Az alperes felmondást követően erre vonatkozó szerződési kötelezettségét megszegve nem adta vissza a Franchise Szabályzat és Arculati Szabályzatot a felperesnek.

[23] Álláspontja szerint az alperes a Ptk. 6:213. § és a franchise szerződés 15.1. pontja értelmében köteles a 15.000.000,- Ft bánatpénz megfizetésére, mert a határozott idő alatt szerződésszegésen kívüli okból mondta fel azt. E magatartás a Ptk. 6:142. § szerinti szerződésszegést valósított meg, az azzal okozott kárt az alperes köteles megtéríteni. A franchise szerződés 4.2. és 4.3. pontja alapján követelte a 2019. november-december havi forgalmi jutalékot 161.095,- Ft + 261.649,- Ft, továbbá a brand-fejlesztési díjat 40.476,- Ft + 65.413,- Ft (összesen 528.633,- Ft) összegben. A 50.000,- Ft kötbér-követelését a Ptk. 6:186. §-ára és a szerződés 14.1. pontjára alapította.

[24] Előadta, hogy a szerződés megszűnésével a szerzői- és iparjogvédelmi jogok tárgyai, a védett ismeretre vonatkozó felhasználási, hasznosítási, használati jogosultság megszűnik, az alperes ezért a szerződés folytán birtokába került ingóságok visszaadására köteles.

[25] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte azzal, hogy a forgalmi jutalékot és a marketing beszerzéssel kapcsolatos költséget elismerte.

[26] Előadta, hogy amennyiben ehhez viszontkereset előterjesztése szükséges, akkor viszontkeresetben kéri, hogy a bíróság állapítsa meg a felek között 2019. október 21-én létrejött franchise szerződés 2019. december 16-i lehetetlenülését, másodlagosan a franchise szerződés 2020. január 3-án közös megegyezés útján történt megszűnését.

[27] Állította, hogy 2019. december 19-én a szerződést nem mondta fel, viszont a szerződés a társaság1 és a felperes magatartása miatt már korábban ellehetetlenült azáltal, hogy a társaság1 az alperes tudta és beleegyezése nélkül 2019. december 9-én kérelmet nyújtott be a NÉBIH-hez, ami alapján az alperes engedélyét visszavonták és a társaság1 részére 2019. december 16-i hatállyal az engedélyt megadták. Mivel az 57/2010. (V.7.) FVM rendelet 2. melléklete 5. pontja alapján a meleg- és hidegétel kiskereskedelmi forgalomba hozatalához élelmiszerforgalmazási külön engedély szükséges és tőle ezt visszavonták, ezt követően már nem tudott eleget tenni a szerződéses feladatának.

[28] Előadta, hogy az engedély visszavonása iránti kérelmet a társaság1 Kft már 2019. december 4-én aláírta, s amikor a NÉBIH-től az engedély visszavonását kérelmezte, akkor az alperes még egy potenciális befektetővel tárgyalta, akinek a segítségével az üzemeltetést folytatni tudta volna. Az engedély visszavonásával mind felperes, mind a társaság1 szerződösszegést követett el, a szerződés teljesítését ellehetetlenítették, a szerződés a Ptk. 6:169. § (1) bekezdése szerint megszűnt. A megszűnés következményeként a felperes és a társaság1 egyetemlegesen köteles a Ptk. 6:212. § (2) bekezdése és az üzemeltetési szerződés II/3. és a megállapodás II/6. pontja alapján az alperessel elszámolni, mely elszámolás tárgyában per van folyamatban a Váci Járásbíróság előtt2.G.40.014/2021. ügyszámon. Kérte ezen per jogerős befejezéséig az eljárást felfüggeszteni.

[29] Állította, hogy az üzemeltetési szerződés megszűnése automatikusan maga után vonta a franchise szerződés lehetetlenülését és megszűnését is ugyanezen a napon, ezért az utóbb már nem volt felmondható. Ennek következménye, hogy felmondás hiányában nem illeti meg a bánatpénz a felperest.

[30] Arra is hivatkozott, hogy a franchise szerződést annak 15.1. pontja alapján csak írásban lehetett volna felmondani, ilyen felmondó nyilatkozatot azonban az alperes nem tett. Ekként a szerződés a NÉBIH engedély visszavonása miatt - amit ő maga tudomásul vett - ráutaló magatartással, gyakorlatilag a felek közös megegyezése alapján 2020. január 3-án szűnt meg, ekkor az üzletet az ingóságokkal együtt visszaadta a felperes és a társaság1 képviselőinek. A felperes bánatpénz iránti igénye ezen okból sem megalapozott.

[31] Állította, hogy a Franchise Szabályzatot és Arculati Szabályzatot nem vette át, azok nincsenek a birtokában, így azokat visszaszolgáltatni sem tudja, emiatt a kötbér követelés is megalapozatlan. A felperes által e-mail útján megküldött dokumentumokat fizikailag visszaadni nem lehetséges, az elektronikus levelet pedig azóta már törölte.

[32] Az alperes beszámítási kérelmet terjesztett elő a franchise szerződés felperesnek felróható meghíúsulása miatt és emiatt kártérítés jogcímén 5.000.000,- Ft + áfa franchise belépési díj elszámolását kérte felperes követelésével szemben.

[33] A felperes vitatta az alperes azon állítását, hogy a szerződés teljesítése lehetetlenült, ugyanis az alperes nem volt elzárva attól, hogy a NÉBIH-engedélyt beszeresse, akár az engedély ismételt kiadásával, akár a társaság1 részére szóló engedély alperesre történő átruházásával. Arra is hivatkozott, hogy a franchise szerződés nem írt elő kötelezettséget a felperes terhére az engedély beszerzésével kapcsolatosan, ezzel szemben a szerződés 2.2. g) pontja szerint ez az alperes kötelezettsége volt, ugyanis az üzlethelyiségnek alkalmasnak kellett lennie a kereskedelmi tevékenység végzésére.

[34] Kiemelte, hogy a franchise szerződés nem adott lehetőséget a belépési díj visszakövetelésére, továbbá az alperes az átalánykártérítést is elfogadta, csak ennek felismerésétől hivatkozik a lehetetlenülés körülményeire.

[35] A beszámítás tekintetében az eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy az alperes Váci Járásbíróság előtt előterjesztett keresete ezt az igényt is tartalmazta, a perindítás joghatása beállt, ugyanazon igényt a jelen perben nem érvényesítheti.

[36] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15.578.633,- Ft-ot és ennek 2019. december 20-tól a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.635.448,- Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy küldje meg a felperesnek az emailcím1.com e-mail címére a Franchise Szabályzatot és Arculati Szabályzatot. Kötelezte a felperest, hogy 51.000,- Ft, míg az alperest, hogy 969.600,- Ft feljegyzett illetéket a fizessen meg az állam javára a NAV illetékbevételei számlájára.

[37] Kifejtette, hogy az alperes a 2019. november 25-i levelében egyértelműen arra utalt, hogy már nem kívánja fenntartani a jogviszonyt, vagy azt szeretné elérni, hogy számára kedvező fizetési feltételekkel módosítsák a szerződéseket. Az ezt követő tárgyalások során több lehetőség is felmerült, végül a felek abban állapodtak meg, az üzemeltetést a társaság1 fogja átvenni, az étterem működtetésével kapcsolatos ügyintézését ő végzi, az alperes pedig mint a beruházás, a tárgyi eszközök tulajdonosa marad az üzletben. Mindezek alapján a társaság1 december 9-én jogszerűen intézkedett a NÉBIH élelmiszerforgalmazással kapcsolatos engedélyének saját részére való beszerzése iránt, hiszen az ünnepekre is tekintettel az étterem üzemeltetésének folytatását meg kellett szervezni.

[38] Az alperes ezt követő 2019. december 19-i levele - azon nem igazolt indokkal, hogy a befektetője elállt ezen szándékától - egyértelműen azt tartalmazta, hogy az alperes működése az étterem negatív eredményű üzemeltetése miatt, pénzforrás hiányában ellehetetlenült, ezért csak december végéig tudja finanszírozni a működést. Az alperes egyértelműen közölte, hogy 2020. január 2-án már nem fog tudni kinyitni, kérte az üzemeltetés átvételét, amit azonban ahhoz a feltételhez kötött, hogy alperes tulajdonába került ingóságokat, beruházásokat a felek elszámolják és megegyezzenek a kártalanítás feltételeiről. Az alperes tehát a továbbiakban már nem tervezte az étterem működtetését, hiszen az addig is veszteséget okozott számára, ezen túl belátta, két vállalkozás irányítása a magánéletébe nem fér bele. A törvényszék a levél tartalma, az alperesi ügyvezető tárgyalási nyilatkozata alapján megállapította, alperes ezen a napon a franchise és üzemeltetési szerződést a Ptk. 6:213. § (1) bekezdése szerint felmondta, így a felek között a szerződésben foglaltak szerint kellett elszámolni a már teljesített szolgáltatásokkal. Mindezek alapján azt is megállapította, hogy a szerződés nem a felek 2020. január 3-i megegyezésével szűnt meg.

[39] Az alperes 2019. december 19-ét követő levelezése azt a célkitűzését igazolta, hogy az üzlet birtokbaadására csak akkor hajlandó, ha követelésének megfizetésében a felek vagy megállapodnak, vagy a követelését megfizetik. Az alperes tisztában volt azzal – és ezt a helyzetet használta ki -, hogy a felperesnek az étterem folyamatos működtetése az érdeke, mert az üzemeltetőnek bérleti díj és egyéb fizetési kötelezettsége áll fenn. Az alperes végül 2020. január 3-án az éttermet birtokba adta, ezt követően a felek már az egymással szembeni követeléseikről egyeztettek, végül az alperes pert indított a Váci Járásbíróságon.

[40] Nem fogadta el az alperes azon érvelését, hogy a szerződés 2019. december 16-án a Ptk. 6:179. § szerinti lehetetlenülés miatt szűnt meg. Az alperes ugyanis nem azért

döntött a jogviszony megszüntetéséről, mert az élelmiszerforgalmazással kapcsolatos engedélye a társaság1 részére történt kiadással egyidejűleg megszűnt. A 12/A/24. szám alatt csatolt önkormányzati tájékoztatás szerint ezt az engedélyt az alperes bármikor ismét kérhette volna a hatóságtól. Emellett a december 19-én megküldött bérleti szerződés módosítás alapján működési engedélyt is kérhetett volna az önkormányzattól, azaz a törvényes működés feltételei megteremthetők lettek volna. Kitért arra is, hogy az üzlet működtetésének megkezdését követően az alperest a másfél hónap alatt a működési engedély hiánya nem akadályozta az étterem üzemeltetésében. A franchise szerződés teljesítése tehát nem lehetetlenült el, az alperes ezeket az intézkedéseket azért nem tette meg, mert nem állt szándékában fenntartani a jogviszonyt.

[41] A lehetetlenülés hiányában az alperes nem érvényesíthetett megalapozottan kárigényt a felperessel szemben beszámítás útján, károkozó magatartás hiányában a belépési díj nem követelhető felperestől vissza. A felperesnek a beszámítás érvényesíthetőségével kapcsolatos kifogását azért nem tartotta megalapozottnak, mert az alperes a 6.350.000,- Ft és kamata iránti igényét a Váci Járásbíróság előtti perben nem a felperessel, hanem a társaság1 Kft-vel szemben terjesztette elő, így eljárásjogi akadálya nem volt annak, hogy ugyanezt a követelését ebben a perben is érvényesítse.

[42] A szerződés felmondásával a felek közötti elszámolás a franchise szerződés szerint esedékessé vált. Az alperes a szerződés 15.2. pontját megsértve mondta fel a határozott idő letelte előtt a szerződést, ezért a 15.1. pont szerint a felperest a 15.000.000,- Ft bánatpénz megilleti. Az alperes nem vitatta 422.744,- Ft forgalmi jutalékot és 105.889,- Ft brand fejlesztési jutalékot érintő fizetési kötelezettségét, ezért 528.633,- Ft-os jutalékfizetési kötelezettsége fennáll.

[43] Az elsőfokú bíróság bizonyítottnak találta (29/F. melléklet), hogy a felperes 2019. szeptember 30-án a Franchise Kézikönyvet és az Arculati Kézikönyvet elektronikus úton megküldte az alperesnek, aki ezeket nem adta vissza a szerződés megszűnésekor. Ezért egyrészt köteles 50.000,- Ft kötbér megfizetésére a szerződés 15.1. pontján és a Ptk. 6:213. § (2) bekezdés alapján, másrészt köteles a megküldött anyagok elektronikus úton való visszaküldésére a felperes által megjelölt e-mail címre.

[44] A pereszes alperest a csatolt megbízási szerződés szerinti óradíjas elszámolás alapján 1.620.000,- Ft felperesi ügyvédi munkadíj és 15.448,- Ft behajtási költségátalány megfizetésre kötelezte.

[45] Az eljárás felfüggesztése iránti indítványának azért nem adott helyt, mert az üzemeltetési szerződésből eredő elszámolás nem minősül a jelen per előkérdésének.

[46] Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében az alperes elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára kötelezését, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[47] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben iratellenesen, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétesen állapította meg, az így megállapított tényekből helytelen jogi következtetésre jutott, az ítélete megalapozatlan. Kérte, hogy a másodfokú bíróság a Váci Járásbíróság 2.G.40.014/2021/90. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyező Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Kollégium mint másodfokú bíróság 14.Gf.40.065/2023/6. számú végzésében megállapított tényállást vegye alapul a saját döntésénél.

[48] Fenntartotta, hogy az üzemeltetési szerződés és ennek alapján a franchise szerződés a Ptk. 6:179. § (1) bekezdése alapján lehetetlenült és a szerződés 2019. december 16. napján megszűnt. A szerződés megszűnésért a Ptk. 6:180. § alapján a felperes is felelős, mert az névl hozzájárulás beszerzéséért ő is felelősséget vállalt, továbbá az alperest az engedélye visszavonásáról nem tájékoztatta.

[49] Amennyiben a másodfokú bíróság álláspontja szerint a lehetetlenülés nem következett be, akkor azt kérte tényként megállapítani, hogy az alperes nem mondta fel a franchise szerződést, a 2019. december 19-ei közlése ilyen egyértelmű és feltétek nélküli kifejezést nem tartalmazott. A franchise szerződést annak 15.1. pontja alapján csak írásban lehet felmondani, ilyen írásbeli nyilatkozatot az alperes egyáltalán nem tett. Felmondás és lehetetlenülés hiányában a felek közötti jogviszony a felek ráutaló magatartással kifejtett közös megegyezése alapján szűnt meg, miután az alperes az üzletet a felperes és a társaság1 részére visszaadta, akik vállalták, hogy az alperessel elszámolnak. Felmondás hiányában a bánatpénz az alperest nem illeti meg, így az erre vonatkozó kereseti kérelem elutasításának van helye.

[50] Kérte az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a törvényes képviselője 2019. december 5-i e-mailje alapján azzal kiegészíteni, hogy ezen időpontban kifejezetten azt kérte az alperes, hogy az üzemeltetés joga nála maradjon. Állította, hogy a törvényszék a bizonyítékok ellenére állapította meg azt a tényállásban, hogy az alperes a felperessel, valamint az társaság1 Kft-vel megállapodott abban, hogy az üzemeltetést a társaság1 átveszi és a NÉBIH engedélyt a nevére ezen okból átírja, továbbá, hogy a társaság1 Kft az alperes hozzájárulásával intézkedett az alperes részére kiállított élelmiszer forgalmazási engedély visszavonása és saját nevére történő átírás iránt. A beszerzett önkormányzati iratokból kiderült, hogy alperes 2019. december 28-án még benyújtotta az névl hozzájárulását a jegyzőhöz a „kereskedelmi engedély” kiadása érdekében, azaz nyilván nem tudott a NÉBIH engedélye visszavonásáról. Kiemelte, hogy az alperes a 2019. december 13-i levelében a 2019. december 5-i leveléhez képest (ahol még csak befektető jelöltről szólt) egyértelművé tette, hogy megegyezett a befektetővel és az belép a cégbe. Ismételten kérte, hogy a felperesi kör intézkedjen az névl hozzájárulás beszerzéséről a működési engedély érdekében.

[51] A NÉBIH engedély visszavonása - akár az alperes hozzájárulásával, akár anélkül történt –együtt járt az üzemeltetési és a franchise szerződés 2019. december 16-i hatállyal történő megszűnésével. Ebből következően a felperes által állított, az alperes által vitatott 2019. december 19-i alperesi felmondásnak nincs jelentősége, mert egy már megszűnt szerződés nem szűnhet meg újra. Az üzemeltetési szerződés megszűnésével pedig a franchise szerződés is megszűnt, mert az abban foglaltak teljesítésére az alperesnek a továbbiakban nem volt lehetősége, különösen a franchise szerződés I.2. és 3.2.h) pontjaiban írtak miatt.

[52] Hivatkozott arra is, hogy a felperes és a társaság1 az üzemeltetési szerződés keltétől 2019. december 18-ig nem teljesítette azon szerződéses kötelezettségét, hogy a bérlemény alperes általi használatához beszerzi az név1 hozzájárulását, így az alperes a „kereskedelmi engedéllyel” nem rendelkezett, majd az erre vonatkozó kérelmét a NÉBIH engedély visszavonására tekintettel elutasították. Mindezek alapján az alperes nem nyert teljeskörű Franchise partner jogosultságot a Bérlemény tekintetében, azaz a felperesnek és alperesnek a franchise szerződés I/2. pontjában meghatározott célja nem teljesült. Mivel az név1 hozzájárulás beszerzéséig az alperes NÉBIH engedélyét visszavonták és annak „visszaszerzésére” az alperesnek a továbbiakban nem volt reális esélye, az alperes jogszerűen tevékenységet nem végezhetett. Ebben a felperes közrehatott és a szerződések lehetetlenülése mindezekre figyelemmel megállapítható.

[53] Az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben tény, hogy az engedélyek hiányában a felperesnek 2019. december 16-án véglegesen megszűnt azon joga, hogy az üzemeltetési szerződés szerint az éttermet üzemeltesse, és megszűnt az a joga is, hogy a franchise szerződés alapján a jogait az étterem tekintetében gyakorolja.

[54] Kérte az elsőfokú ítélet [8] bekezdésében írtakat annyiban kijavítani, hogy a település1i jegyzőhöz az alperesre vonatkozó kereskedelmi tevékenység nyilvántartásba vételéhez szükséges bejelentést 2019. október 21-én nem a felperes, hanem az alperes nyújtotta be.

[55] Az ítéletnek a Franchise Szabályzatra és Arculati Szabályzatra vonatkozó rendelkezései egy elektronikusan megküldött dokumentum esetében értelmezhetetlenek, a franchise szerződés rendelkezései nem elektronikus dokumentumra vonatkoztak, ilyen a szerződés rendelkezéseiből sem vehető ki, eredetileg a felperes sem erre hivatkozott. Az elektronikus dokumentumot az alperes az elsőfokú eljárás során visszaküldte, így a szerződés rendelkezéseit nem sértette meg, ezért kérte a kereset elutasítását ebben a körben is.

[56] Az alperes álláspontja szerint a szerződés megszűnésért a felperes felelőssége fennáll, ugyanakkor az alperes beszámítás kifogását és a felperes kártérítési felelősségét az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, ezért az alperes kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és ebben a körben az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését.

[57] Fenntartotta, hogy a Váci Járásbíróságon 2.G.40.014/2021. számon folyamatban lévő per előkérdése a jelen per eldöntésének, mert az üzemeltetési szerződés a felperesnek és a társaság1 Kft-nek felróható megszűnéséből következik a franchise szerződés megszűnése is. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság nem lát lehetőséget az eljárás felfüggesztésére, kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

[58] Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet nem tért ki arra, hogy a felperesi jogi képviselő a perben hogyan állapította meg az ügyvédi munkadíjat, egyes perbeli és peren kívüli cselekményekért mekkora költséget számított fel, így a számítás és az ítélet ebben a körben megalapozatlan.

[59] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[60] Álláspontja szerint a fellebbezés hiányos, mert nem tartalmazza, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül.

[61] Az elsőfokú bíróság egyértelműen megállapította, hogy a szerződést az alperes mondta fel, az alperesi törvényes képviselő erre vonatkozó tudattartalmát, a jog- és akaratnyilatkozata pontos tartalmát felderítette. A szerződés tehát nem lehetetlenüléssel, vagy a felek közös megegyezésének eredményeképpen szűnt meg.

[62] A lehetetlenülés nem alkalmazható olyan helyzetre, amikor visszafordítható az adott állapot, vagy amikor az alperesi döntés és akarat azt visszafordíthatja. Az alperes üzemeltetési szándékának a hiánya, az ismételt engedélykérés hiánya pedig nem értékelhető ellehetetlenülésként.

[63] A franchise szerződés a befektető vonatkozásában nem tartalmazott kikötést, vagy a felperes részéről bármilyen együttműködési kötelezettséget, az alperes pedig a tényleges befektetési szándékot nem bizonyította.

[64] Fenntartotta, hogy a franchise szerződés az üzemeltetési szerződéstől különválk és az utóbbiból eredő elszámolási kérdések – ebből következően a Váci Járásbíróság előtt folyó per - nem tekinthetők a jelen ügy előkérdésének. Bejelentette továbbá, hogy éppen a Váci Járásbíróság függesztette fel a saját eljárását a jelen per jogerős befejezéséig.

[65] Az alperes korábban nem hivatkozott a felperes elsőfokú eljárásra felszámított ügyvédi munkadíja eltúlzottságára, ezért annak a másodfokú bíróság általi mérséklésére nincsen mód.

[66] A fellebbezés alaptalan.

[67] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a következőkkel egészíti ki: az alperes 2020. január 3-án a településli név1ban található üzlethelyiséget a benne levő berendezésekkel, eszközökkel, leltárral birtokba adta a felperes és a társaság1 részére.

[68] A Váci Járásbíróság 2.G.40.014/2021/90. számú közbenső ítéletét a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Kollégium mint másodfokú bíróság a 14.Gf.40.065/2023/6. számú végzésével hatályon kívül helyezte.

[69] Az elsőfokú bíróság a fenti kiegészítéssel a tényállást helyesen állapította meg, az így az érdemi felülbírálatra alkalmas volt.

[70] Az elsőfokú bíróság helyes érdemi döntésével és annak indokaival az ítéltábla egyetértett, azt megismételni nem kívánja [a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 386. § (4) bekezdés], a fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki.

[71] Az elsődleges fellebbezéssel szemben az elsőfokú ítélet nem volt iratellenes, a törvényszék a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte.

[72] Az eljárás Pp. 123. § (2) bekezdés szerinti felfüggesztése nem kötelező előírás a bíróságok számára. Az itt szabályozott esetekben a felfüggesztés feltétele az, hogy a felfüggesztés okául szolgáló eljárás tárgya olyan előkérdés legyen, amely a felfüggesztendő per előkérdésének minősül, azaz, hogy a per eldöntése függ ennek a másik eljárás tárgyát képező kérdésnek az előzetes elbírálásától. Önmagában célszerűségi okok – például okirati bizonyítékok beszerzése, tanúk meghallgatása az érintett polgári perrel párhuzamosan folyó másik perben – akkor sem adhatnak alapot az eljárás felfüggesztésére, ha az adott perbeli tényálláshoz ezek adalékként szolgálhatnak (BDT2016.3606.), azaz nem minősülhet előkérdésnek az, hogy a két eljárásban ugyanazon bizonyítás kerül lefolytatásra. A jelen per alperese a Váci Járásbíróság előtt nem a jelen per alapjául szolgáló franchise szerződésre, hanem az attól tárgyában és alanyaiban is különbözőüzemeltetési szerződésre alapította az elszámolási igényét, ezért az a per – a tényállásban kétségtől meglevő párhuzamosságok ellenére – nem előkérdése a jelen pernek, így az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte az eljárás felfüggesztését. Mindezek miatt az elsődleges fellebbezésben felhozottak nem adtak alapot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és egyéb ilyen okot az ítéltábla sem észlelt. Megjegyzi az ítéltábla, hogy viszontkereset előterjesztésére a Pp. feltételeken nem ad lehetőséget, az az alperes döntése, hogy az érdemi ellenkérelmet meghaladóan a perben viszontkeresetet terjeszt-e elő. Alakszerű viszontkereset hiányában az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a szerződés lehetetlenülése, megszűnése körében előadottakat az alperesnek a keresettel szembeni védekezéseként vizsgálta.

[73] Az ítéltábla előre bocsátja, hogy az alperes fellebbezési érvelésével szemben nem látta sem szükségesnek, sem indokoltnak, különösképpen pedig jogszerűnek, hogy az eljárási szabályoknak megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás nyomán az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállás helyett egy másik bíróság által, túlnyomórészt más szerződésre alapított kereset elbírálása tárgyában folyó perben született hatályon kívül helyező végzésben írt tényállást vegye alapul a jelen jogvita eldöntése során.

[74] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:8. § (1) bekezdésének megfelelően értelmezte az alperes 2019. december 19-i, a Felperes1-nek címzett - gondolatiságában a november 25-i levében írtakat folytató - levelét. Az alperes képviselője ebben egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a cég anyagilag kimerült, sem szándéka, sem módja nincs 2020. január 2-től kinyitni a településli üzletet, célja a szerződéses jogviszony lezárása azzal, hogy a beruházások, ingóságok elszámolása történjen meg a felek között. A hozzá is eljutott levélben írtakat a társaság1 Kft tudomásul vette, 2019. december 23-i válaszlevelében visszaigazolta az üzemeltetési szerződés felmondását. A 2020. január 1-jei levelében a felperes mint franchise átadó – hivatkozva a december 19-én kelt és azt követő levelezésekre – tudomásul vette a franchise szerződés alperes általi felmondását. Az alperes ugyan a december 24-i, majd 2020. január 2-i leveleiben utalt arra, hogy mégis folytatná az üzemeltetést, ennek ellenére 2020. január 3-án a településli név1ban található üzlethelyiséget a benne levő

berendezésekkel, eszközökkel, leltárral a felperes és a társaság1 részére birtokba adta, ami által a salátabár franchise szerződés alapján való üzemeltetésével tényszerűen felhagyott.

[75] A perbeli iratokból kitűnően a franchise szerződésben megkövetelt írásbeliség a felek gyakorlatában e-mail üzenetek váltásával valósult meg, azt egyikük sem kifogásolta, így az alperesi jognyilatkozat ilyen módon való közlése a felmondás esetében is szerződésszerűnek minősült.

[76] Alaptalanul hivatkozott arra a fellebbezés, hogy iratellenes az elsőfokú ítélet [40] bekezdésében az, hogy a felek tárgyalásai során három működtetési variáció merült fel. Az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanú tanú vallomásából (43. számú jegyzőkönyv 5-6. o.) a törvényszék helyes következtetéssel jutott erre a megállapításra.

[77] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes által hangoztatott érveléssel szemben a szerződés nem a teljesítés Ptk. 6:179. § (1) bekezdés szerinti lehetetlenné válása útján szűnt meg. A törvényszék okszerűen, a logika szabályainak megfelelő mérlegeléssel vont le a fenti következtetését az alperes 12. számú beadványához A/24. szám alatt csatolt, település1 Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala Hatósági Főosztály - Igazgatási Osztály 2019. december 23-án kelt, 109936-3/2019. ügyiratszámú, az alpereshez címzett tájékoztatójából. Eszerint az élelmiszerek forgalomba hozatalának, valamint előállításának engedélyezéséről, illetve bejelentéséről szóló 57/2010. (V. 7.) FVM rendelet 2. mellékletének értelmében a meleg, hideg étel kiskereskedelmi forgalomba hozatalához élelmiszerforgalmazási külön engedély szükséges, mellyel az alperes nem rendelkezett. A külön engedély beszerzésétől azonban az alperes nem volt elzárva sem időlegesen, sem véglegesen, mert új, hiánytalanul kitöltött, a szükséges mellékletekkel ellátott bejelentés megtételét követően a tevékenységét folytathatta volna. Emellett a felperes bizonyította, hogy 2019. december 19-én megküldte az alperesnek az üzlethelyiség módosított bérleti szerződését, ami a működési engedély megszerzéséhez szükséges egyik feltétel volt (ami nem vitásan egyébként nem állt az alperes rendelkezésére az üzlet működtetésének megkezdésétől), ám erre az időpontra a fentebb kifejtettek szerint az alperes elhatározta a jogviszony megszüntetését.

[78] A felperes az elsőfokú eljárásban 29. sorszám alatt 2025. január 30-án benyújtott beadványához mellékelte e-mailekben írtakkal kellően bizonyította, hogy a keresettel érintett kézikönyveket megküldte az alperesnek, ezzel szemben az alperes csupán állította, de nem bizonyította, hogy ezeket akár elektronikus formában, akár fizikailag visszaadta. Emiatt jogszerűen kötelezte ezen iratok visszaküldésére az elsőfokú ítélet az alperest, továbbá ezen szerződéses kötelezettsége elmulasztása miatt jogszerűen kötelezte őt kötbér fizetésére is.

[79] A fentiek nyomán helytálló volt az elsőfokú bíróság azon következtetése is, hogy az alperes beszámítás útján érvényesíteni kívánt kárigénye a felperes jogellenes, károkozó magatartása hiányában nem volt alapos.

[80] A fellebbezésben írtak nyomán ugyanakkor az ítéltábla az elsőfokú ítélet [8] bekezdésében – vélhetően elírás folytán – szereplő szöveget annyiban pontosítja, hogy a település1 jegyzőhöz az alperesre vonatkozó kereskedelmi tevékenység nyilvántartásba

vételéhez szükséges bejelentést 2019. október 21-én nem a felperes, hanem az alperes nyújtotta be.

[81] Mivel az alperes az elsőfokú eljárásban nem kifogásolta a felperes elsőfokú eljárásra felszámított ügyvédi munkadíját, ezért annak eltúlzott mértékére a másodfokú eljárásban már nem hivatkozhat.

[82] Mindezek miatt az ítéltábla az érdemben helyes elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján - a fenti minimális pontosítással - helybenhagyta.

[83] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes által a Pp. 81. § szerint felszámított, a jelen eljárásra alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM.r. 2. § (1) bekezdés szerinti 300.000,- Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

[84] A részére az illeték megfizetésére vonatkozóan engedélyezett részleges költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték megfizetésére a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM. rendeletnek megfelelően.

Győr, 2025. október 2.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Kovács Zsolt sk.

dr. Konarik Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró